

PROSVETA

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

Izjava vsek dan vsem
nedelj in praznikov.
Issued daily except Sun-
days and Holidays.

ETO—YEAR XVI. Cena lista
je 25.00.

Entered as second-class matter January 25, 1910, at the post-office
at Chicago, Illinois, under the Act of Congress of March 3, 1879.

Chicago, Ill., torek, 16. januarja (Jan. 16), 1923.

Subscription \$5.00
Yearly

STEV.—NUMBER 13.

AKON KOT PRI- SILNA DRUŽABNA NAPRAVA JE ZMOTA.

E RESNICE PA NE PRENE-
SE ČLOVESKA DRUZBA.

ako sodbo o zakonu podaja sod-
nik Ben B. Lindsay.

New York, N. Y. — Sodnik
en B. Lindsay v Denverju ima
eden in dvajset let opraviti sa-
mo z družinskim zadavami. O-
takrat je lahko reče, da je štu-
dijal družinske zadave do pike in
se govorji o zakonu in družin-
ih zadavah, tedaj govorji kot
človek, ki je ta problem preš-
tejal od vseh strani. In kaj prav-
nik o zakonu! On meni, da
zakon kot prisilna družabna
institucija ponesrečil. K temu
oda, da je stvar zaradi tega
bolj resna, ker človeška druž-
ba ne more prenesti resnice. On
avaja številke, ki govorijo, da je
v Denverju v letu 1922 tol-
iko porok, kolikor je bilo razpo-
rok.

Na to pravi sodnik Lindsay: "Kar je resnica v Denverju, je
praktično resnica v vsakem dru-
žem mestu v Ameriki. Poročilo o
Chicago izkazuje, da je bilo v mi-
nima letu izdanih 39,000 ženit-
nih dovoljenj, bilo je pa 13,000
razporok. In dekreti za razporo-
ko se ne predstavljajo vseki vlo-
seni tolj za razporoko."

Sodnik pravi, da takci dogodki
obtožujejo državne navade in
konvencionalnosti, kajti ljudje
ih opuščajo in se nočijo ravnati
po napravah, ki so ponesrečile.

Sodnik na to nadaljuje: "Ker
ljudje ne morejo živeti skupaj v
tako velikem številu po konven-
cionalnih zakonskih formalno-
stih, tedaj so opravljenci, da žive
skupaj brez formalnosti. Ako
pride med njimi do nesporazuma,
tedaj stane ločitev manj kot za-
konska ločitev. Na tisoče jih iz-
vrši to, ne da bi to obesili na jav-
ni zvon. Ali oni učiščajo spoštova-
nje v teh malih skupinah, v teh
malih svetovih. Koliko časa bo pa
še vzel, da ti mali svetovi two-
ri veliki svet?"

"Tu ni vprašanje, ako se jaz a-
li ti strinjam, ampak gre za to,
kaj se izvrši. To so razmere, ka-
rkne so ustvarile konvencional-
nosti."

Sodnik Lindsay vidi za te po-
jave vzroke v ženski neodvisnosti. On pravi, da ženska neodvisnost ni nobena slaba reč, ampak ona
nas sili, da moramo gledati mo-
rnost v drugi luči. V preteklosti
je bila žena sužnica v zakonu. Da-
nes pa žene niso več sužnice.

Za tem nadaljuje, da on ne pri-
poroča, da se opusti zakonska ce-
remonia, ampak priporoča, da se
spoštujejo tudi taki, "ki ljubijo
drugega, akoravno niso poročeni,
da se priznajo pravice takih o-
trok in pravice neporočene mate-
re.

On izjavlja, da ni res, da bi kaj
takega pospeševalo nemoralnost,
ampak nepriznanje nezakonskih
otrok, kot je danes v navadi, uni-
čuje življenje detet.

Dalje naglaša, da on ne trdi,
da nekonvencionalni zakon po-
spešuje zakonsko ljubovo, am-
pak on zahteva, da se zboljšajo
razmere za nezakonske otroke.

On zaključuje, da je dolžnost
družbe, da se briga za otroke in
tudi on se zanima za dobrobit o-
troka.

MILJONAR IN MIREC UMRL NARAVNE SMRTI PRED OB- RAVNAVO.

Miami, Fla. — Miljonar Edgar
C. Frady iz Chicaga, ki je ustrežil
svojo ženo, je umrl v bolnišnici.
Obravnavata je bila odložena zara-
di njegove bolezni.

Kuklusi ugrožajo cerkev.

Lawrence, Mass. — Tukajnjša
katoliška cerkev St. Mary's je pod
policijsko stražo, odkar je župnik
O'Reilly prejel več grozilnih pisem
z podpisom K. K. K.

Woonsocket, R. I. — Župnik
tukajnjše katoliške cerkve Pre-
svetega srca je prejel pismo z pod-
pisom K. K. K., ki vsebuje grož-
njo, da bo cerkev razgana. Cerkev
je zdaj zastrašena.

Ottawa, Ont. Kanada. — Ka-
nadsko vlado je končno uvelja-
la preiskavo, ko je prejela vest, da so
kuklusi zopet začali eno katoli-
ško cerkev v Ontariju.

MESEČNA MEZDA \$125 MORA BITI MINIMUM ZA DE- LAVCA.

Sacramento, Cal. — Preiskoval-
ci ekonomskih razmer v Kalifor-
niji naznavajo, da najnižja me-
da navadnega delavca, ki je ože-
nen in ima enega otroka, mora
znašati \$125 na mesec. To je naj-
nižji klin, na katerem si more de-
lavce nekako zasigurati zdravje in
dostojno eksistenco. Minimum
pa narašča sporedno s številom
otrok. Delavec, ki ima ženo in pet
otrok, bi moral prejemati po iz-
javi omenjenih preiskovalcev naj-
manj \$6000 letno.

PAPEŽEV POSLANIK IZGNAN IZ MEHIKE.

Obregonova vlada je odredila, da
mora Filipi oditi v treh dneh,
ker je prelomil zakone.

BIL JE VODJA FAŠISTOV- SKEGA GIBANJA.

Mexico City, Mehika, 15. jan-

Predsednik Obregon je včeraj ob-
vestil mgr. Filipija, papeževoga
poslanika v Mehiki, da mora v
treh dneh zapustiti delavo ali pa
bodo izgnani s silo na temelju 33-te-
na ustawe, ki dovoljuje vladi, da
sme izgnati vsakega tuja, ki u-
groža notranji mir.

Papežev poslanik Ernesto Filipi
je obtožen, da je vodil javne katoli-
ške demonstracije v Silaoju, država Guanajuato in se ni zmenil
za odredbo governorja, ki je bil
predpovedal omenjeno demonstra-
cijo. Dalje je obtožen, da je huj-
šak mehiške katoličanske proti za-
konom republike, zlasti pa je na-
govarjal duhovnike, da naj prezro-
zakon in naredbe centralne in
kravne vlade.

Obregon je naznal, da v hodo-
bi bo zvezna vlada sama skrbela,
da voditelji katoliške cerkve ne
bodo več prezirali zakonov, poseb-
no pa bo gledala, da ne pridejo
tudi cerkveni dostojanstveniki v
Mehiku. To pomeni, da papežev
poslanec ne bo več imel vstopa v
Mehiku.

Filipi je Italijan. Zadnje čase je
bil zelo aktiven med mehiškimi fa-
šisti, ki so izjemoma klerikale. Pred
nekaj dnevih je vodil demon-
stracije v Silaoju. Demonstracije
so bile odete s plaščem vere, toda
v jedru so bile politične. Blago-
slovil je bil spomenik Kristusu
na odprttem prostoru. Mehika
ustava prepoveduje verske cere-
monije zunaj cerkve, toda Filipi
je z drugimi cerkvenimi dostojan-
stveniki vred korakal na čelu dol-
ge procesije po ulicah v popolnem
ornatu svoje službe. Okrog 50,000
katoličanov je bilo sklicanih in
zbranih pri demonstracijah.

Odredba predsednika tudi določa,
da morajo biti kaznovani vsi
domači duhovniki in njihovi
predstojniki, ki so aranžirali bla-
gooslovilje spomenika in javni
izprevod verskega značaja.

Filipi je sroči dospel v Mexico
City in naznal svojim prijate-
ljem, da takoj odpotuje v Zdržu-
ne države. Spanski poslanik je
uložil protest pri mehiški vladi
proti izgonu Filipija.

**MILJONAR IN MIREC UMRL
NARAVNE SMRTI PRED OB-
RAVNAVO.**

Miami, Fla. — Miljonar Edgar
C. Frady iz Chicaga, ki je ustrežil
svojo ženo, je umrl v bolnišnici.
Obravnavata je bila odložena zara-
di njegove bolezni.

Kuklusi ugrožajo cerkev.

Lawrence, Mass. — Tukajnjša
katoliška cerkev St. Mary's je pod
policijsko stražo, odkar je župnik
O'Reilly prejel več grozilnih pisem
z podpisom K. K. K.

Woonsocket, R. I. — Župnik
tukajnjše katoliške cerkve Pre-
svetega srca je prejel pismo z pod-
pisom K. K. K., ki vsebuje grož-
njo, da bo cerkev razgana. Cerkev
je zdaj zastrašena.

Ottawa, Ont. Kanada. — Ka-
nadsko vlado je končno uvelja-
la preiskavo, ko je prejela vest, da so
kuklusi zopet začali eno katoli-
ško cerkev v Ontariju.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on June 14, 1918.

PREDLOGA ZA POKRNIJEV SOVRAŽNE LASTNINE.

PREDLOŽENNA BO ŠE TA TEDEN.

Sodeč po znatenjih, ki jo spreml-
jajo, povroči vroči in ostre de-
bate.

Washington, D. C. — V politič-
nih krogih govore, da predloga
za pokrnijev sovražne tujezemske
lastnine in predloga za pokrnijev
sovražne lastnine in predloga za
pokrnijev sovražne lastnine.

Nekateri zahtevajo, da se od
sovražne lastnine toliko pridruži,
da so krite ameriške zahteve.

Predlog je izdelal Thomas W.
Miller, ki doloda, da se vrne last-
nina izpod deset tisoč dolarjev vrednosti.

Ako je lastnina ved-
vredna, se vrne vrednost za de-
set tisoč dolarjev, drugo ostane
še v oskrbi varuha za tujezemsko
lastnino. Miller je varuh tujezem-
ske lastnine in predloga je bila iz-
delana v sporazumu z administra-
cijo.

V predlogu je določeno, da se
ne vrnejo patentni za izdelovanje
barvil in raznih kemikalij.

Kongresnik Graham, republi-
kanec, meni, da bo odsek sprem-
nil predlogo v toliko, da se ne bo
vrnila le sovražna lastnina do
vrednosti deset tisoč dolarjev, ampak
da se vrne do vrednosti petdeset
tisoč dolarjev.

Gotovali privatni interesi priti-
skajo na kongresnike, da se pri-
drži sovražne lastnine, da so krite ameriške zahteve. Te za-
hteve znašajo približno en milijon
dolarjev. Vrednost sovražne lastnine do
vrednosti deset tisoč dolarjev, ampak
da se vrne do vrednosti petdeset
tisoč dolarjev, in če se sprejme
predloga, ostane v Ameriki še
za tri petdeset milijonov dolarjev.

Gotovali privatni interesi priti-
skajo na kongresnike, da se pri-
drži sovražne lastnine, da so krite ameriške zahteve. Te za-
hteve znašajo približno en milijon
dollarjev. Vrednost sovražne lastnine do
vrednosti deset tisoč dolarjev, ampak
da se vrne do vrednosti petdeset
tisoč dolarjev, in če se sprejme
predloga, ostane v Ameriki še
za tri petdeset milijonov dolarjev.

Gotovali privatni interesi priti-
skajo na kongresnike, da se pri-
drži sovražne lastnine, da so krite ameriške zahteve. Te za-
hteve znašajo približno en milijon
dollarjev. Vrednost sovražne lastnine do
vrednosti deset tisoč dolarjev, ampak
da se vrne do vrednosti petdeset
tisoč dolarjev, in če se sprejme
predloga, ostane v Ameriki še
za tri petdeset milijonov dolarjev.

Gotovali privatni interesi priti-
skajo na kongresnike, da se pri-
drži sovražne lastnine, da so krite ameriške zahteve. Te za-
hteve znašajo približno en milijon
dollarjev. Vrednost sovražne lastnine do
vrednosti deset tisoč dolarjev, ampak
da se vrne do vrednosti petdeset
tisoč dolarjev, in če se sprejme
predloga, ostane v Ameriki še
za tri petdeset milijonov dolarjev.

Gotovali privatni interesi priti-
skajo na kongresnike, da se pri-
drži sovražne lastnine, da so krite ameriške zahteve. Te za-
hteve znašajo približno en milijon
dollarjev. Vrednost sovražne lastnine do
vrednosti deset tisoč dolarjev, ampak
da se vrne do vrednosti petdeset
tisoč dolarjev, in če se sprejme
predloga, ostane v Ameriki še
za tri petdeset milijonov dolarjev.

Gotovali privatni interesi priti-
skajo na kongresnike, da se pri-
drži sovražne lastnine, da so krite ameriške zahteve. Te za-
hteve znašajo približno en milijon
dollarjev. Vrednost sovražne lastnine do
vrednosti deset tisoč dolarjev, ampak
da se vrne do vrednosti petdeset
tisoč dolarjev, in če se sprejme
predloga, ostane v Ameriki še
za tri petdeset milijonov dolarjev.

Gotovali privatni interesi priti-
skajo na kongresnike, da se pri-
drži sovražne lastnine, da so krite ameriške zahteve. Te za-
hteve znašajo približno en milijon
dollarjev. Vrednost sovražne lastnine do
vrednosti deset tisoč dolarjev, ampak
da se vrne do vrednosti petdeset
tisoč dolarjev, in če se sprejme
predloga, ostane v Ameriki še
za tri petdeset milijonov dolarjev.

Gotovali privatni interesi priti-
skajo na kongresnike, da se pri-
drži sovražne lastnine, da so krite ameriške zahteve. Te za-
hteve znašajo približno en milijon
dollarjev. Vrednost sovražne lastnine do
vrednosti deset tisoč dolarjev, ampak
da se vrne do vrednosti petdeset
tisoč dolarjev, in če se sprejme
predloga, ostane v Ameriki še
za tri petdeset milijonov dolarjev.

Gotovali privatni interesi priti-
skajo na kongresnike, da se pri-
drži sovražne lastnine, da so krite ameriške zahteve. Te za-
hteve znašajo približno en milijon
dollarjev. Vrednost sovražne lastnine do
vrednosti deset tisoč dolarjev, ampak
da se vrne do vrednosti petdeset
tisoč dolarjev, in če se sprejme
predloga, ostane v Ameriki še
za tri petdeset milijonov dolarjev.

Gotovali privatni interesi priti-
skajo na kongresnike, da se pri-
drži sovražne lastnine, da so krite ameriške zahteve. Te za-
hteve znašajo približno en milijon
dollarjev. Vrednost sovražne lastnine do
vrednosti deset tisoč dolarjev, ampak
da se vrne do vrednosti petdeset
tisoč dolarjev, in če se sprejme
predloga, ostane v Ameriki še
za tri petdeset milijonov dolarjev.

Gotovali privatni inter

PROSVETA

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOSTE
LASTNINA SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOSTE

Cene oglašev po dogovoru. Kokopisi se ne vračajo.

Naročnina: Zdajnjene države (izven Chicago) \$5.00 na leto. \$2.50 za pol leta in \$1.25 za tri meseca; Chicago \$6.50 na leto, \$3.25 na pol leta, \$1.65 za tri meseca, in za inozemstvo \$8.00.

Naslov na vas, kar ima stik z listom:

"PROSVETA"

2657-59 So. Lawndale Avenue, Chicago, Illinois.

"THE ENLIGHTENMENT"

Organ of the Slovenia National Benefit Society.

Owned by the Slovenia National Benefit Society.

Advertising rates on agreement.

Subscription: United States (except Chicago) and Canada \$5 per year; Chicago \$6.50, and foreign countries \$8.00 per year.

"MEMBER of The FEDERATED PRESS"

Datum v oklepaju n. pr. (Dec. 31-22) poleg vložka imena na zadova pomeni da vam je s tem dnevnem potekom naročina. Prenovite jo pravno, da se vam ne ustavi list.

NEKAJ JE RESNICE NA TEM.

Frank Morrison, tajnik Ameriške delavake federacije, je govoril pred strokovno organiziranimi delavci v Portlandu, Ore. Na dnevnem redu je bila združitev delavskih strokovnih organizacij v departmentih, da se tako razvije iz združenja (amalgamacije) strokovnih organizacij prava delavska strokovna organizacija. Povedjal je, da je eksekutivni odbor Ameriške delavke federacije sam za združenje strokovnih organizacij ene stroke v enem departmentu, toda eksekutivni odbor ne more izseliti takega združenja, dokler ga strokovne organizacije same ne zahtevajo. Z drugimi besedami to pomeni, da se tesnejše združenje strokovno organiziranih delavcev ne da diktirati odzgoraj, kot nekateri mislijo. Morrison je dokazoval, da se je uspešno združenje strokovnih organizacij let tam izvršilo, kjer je bilo prostovoljno. Harmonično združenje se po njegovem mnenju ne da izvršiti z diktatom ali ukazom.

V tem, kar je Morrison povedal je velika resnica. Toda dodati bi moral, kar velja za strokovne delavke organizacije, je merodajno tudi za delavke gospodarske in politične organizacije.

Pritisk za združenje mora priti najprvo v lokalni organizaciji. Kadar so lokalne organizacije preprčane, da je združitev potrebna, tedaj je združitev lahko izvedljiva. Lokalne organizacije izvolijo deležne za konvencijo. In če so lokalne organizacije za združitev, tedaj bodo izvolile deležne, ki so za združitev. Kadar se dve ali tri centralne organizacije po svojih delegatih izrečajo za združitev, je udejstvena centralizirana organizacija za eno delavsko stroko. Kadar vse stroke sprejemajo centralizirano organizacijo, je preosnova v organizaciji izvršena.

Taki sporazumi se vedno ne dosegajo, ako organizacije udrihajo druga po drugi. Tako udrihanje povečuje razkol v organizaciji in ne povzroča zbljanja delavskih organizacij. Delavec, ki razumejo, kako veliko škodo imajo delavci sami od razkola v organizaciji ali od nespolne in nedovršene organizacijske forme, bodo delali za zbljanje delavskih organizacij in odpravo vse ovir, ki preprečujejo združenje delavcev.

Delavke organizacije, pa naj bodo strokovne ali politične, ne morejo delati uspešno za delavke koristi, ako so dualne in posepljene in napadajo druga drugo, mesto da napravijo enotno fronto proti svojim pravim nasprotnikom.

Delavec, ki razume kolike važnosti je enotna fronta za delavstvo, ne bo napadal drugega delavca, ki pripada mogoče k dualni organizaciji in mu zaradi tega dajal vsakovrstne prilimke, ampak bo učil, da je združenje potrebno v interesu delavstva samega. Ako opazi, da njegovo delo nima tistega uspeha, ki ga želi imeti, se bo še toliko bolj potrudil, da se združenje uresniči. Tako delo je vedno težljivo in naporno. Pa tudi uspehi takega dela se ne pokažejo takoj. In navsezadnje kaj pa je eno leto ali par let dela za združenje delavskih organizacij, ako se zavedamo, da so ljudje vzrastli v tisočletnih predosodkih in da je človek le produkt razmer? Predsodki se ne dajo odpraviti čez noč, še manj pa visti, ki jih napravijo razmere na človeka.

Ako stvarni nasveti za združenje delavskih strokovnih in političnih organizacij ne najdejo odmeva tako hitro, kot ga želimo, ni to krivda poelinev, ampak so temu krive razmere, v katerih živimo in sugestije, ki so bile suggesirane skozi stoletja ljudem od strani tistih ljudi, ki so izredno zadovoljni, ako se tisti kavajo med seboj, ki ustvarjajo vsa bogastva na svetu, mesto da se združijo proti parazitičnemu sloju. Ta parazitični sloj je izrabil priliko po vojni, ker so eni pričakovali spremenitev razmer čez noč, da je posal svoje najemnike med delavce, da jih pocepijo in tako oslabi njih moč.

Ložje je pa podirati kot graditi. Združenje delavskih strokovnih, političnih in gospodarskih organizacij je graditev, pocepljenje delavcev je podiranje tega, kar je bilo z velikimi žrtvami in mukami zgrajeno. Vaško grajenje pa mora pričeti od zdolaj navzgor. Kakor ne pričnemo zidati hiši v zraku, ravno tako ne pričenja ustanovitev združenih delavskih organizacij z ustanovitvijo kakšnega centralnega odbora brez članstva, ampak graditi se prične v lokalni organizaciji. Prepričati se morajo lokalne organizacije, da je združitev potrebna in združitev pride zanesljivo.

JAVNA GOVORNICA.

Glasovi članov S. N. P. J.
in čitateljev Prosvete.

Kast Palestine, Ohio. — Kadar smo tudi mi v E. Palestine že milišli radi voste J. R. Z., kako se deli, je vzel naše društvo Slovan, št. 55 SNPJ, na redni mesecni seji dne 7. januarja in vsi člani nekdanje podružnice št. 44 J. R. Z. protestovali proti dnevi deklic, ki pa je danes ugledna žena in zadevo v pretres. Rezolucijo, oz.

ponosna ladija "Karlsruhe" se je zasidrala dne 8. junija, 1892, v baltimorem pristanišču in še isto uro se je izkrcala z njo skupina slovenskih naseljenjev, obstoječa iz devet mož, dveh žens ter dveh malih otrok. S te akupino je tudi prišla 16 letna deklica, ki pa je danes ugledna žena in mati oče odražal sinov in hčera.

Tudi teda so bile že precej stroge preiskave in vsekoč so nas vizitali. Najtekelje je bilo, da so nas tipali ravno tam, kjer na je najbolj bolelo. Koliko dnarja je imate, so nas izpraševali in na ta vprašanje nam je bilo težko odgovoriti, dočim so bila vse druža lahka.

Prišli smo srečno skozi preiskavo in dovedli so nas v neko dvorano, kjer je bilo vsega dovolj.

Odločno protestiramo proti takim zaključkom, oz. delitvam, kot je omenjeno v rezoluciji. Mi tudi ne odobravamo, da se ne dajuje v noben drug namen, kot je bil denar nabran. Saj so razmere le kipejo v starci domovini, ne obehujmo, da bi kar vrgli puške v koruzo.

Kar se tiče ubogih premagatov, strajkarjev, ž njimi simpatiziramo in obenem izrekamo, da so potrebeni podpori ter je morajo tudi dobiti, ker so res pravi boritelji proti današnjemu sistemu. Toda premagarska organizacija U. M. W. of A. je velik večja in močnejša v vseh osirih. Ona mora pomagati svojim članom strajkarjem, kar tudi dela. Gotovo se najdejo tudi ljudje, ki misljijo, da bodo živeli v strajku boljše kot tedaj ko delajo. Mi mislimo s tem posameznike različnih narodov, pri čemer je precej resnice.

Naše društvo št. 55 tudi apelira na vse društva, katera so imela stik, oz. so darovala v milijon dolarski fond, in posameznike, ki so se iztrivali v ta namen, naj protestirajo. Drugi pa roke proč! Kogar ne peče, naj ne gasi. občanjujevanja vredno pa je, da nekateri naši narodni voditelji mogode mislijo, da imajo za seboj nekaj nasavedno maso.

Društvo Slovan, št. 55, SNPJ, prosi, oz. zahteva, da ta protest objavi list Prosveta.

Z odbor: Jacob Istenič, predsednik; Frank Horšnik, tajnik in Anton Brelik, blagajnik.

Barberton, Ohio. — Slučajno mi je pridla v roke št. 152 Edinstvi. Ko sem jo nekoliko pogledal, zapazim v njej nekak dopis iz Pittsburgha, Pa., podpisani z imenom John Golobič, v katerem s pomočjo patra uradnika prav pridno udriha po S. N. P. J. oz. po njenih uradnikih in hoče dajati celo nekak nasveti članstvu te organizacije.

Temu nadležnemu "naprednjaku" svetujem, naj pogleda v zgodovino S. N. P. J. in njene uradnike, pa bo takoj na jarem, da S. N. P. J. nima takih podrepnikov, kakor je on sam. Piše, da butam s svojimi buticami ob skalo avete cerkev. Kdor buta z glavo, se gotovo ubije in sicer mu ni treba slasti ob skalo dolgo butati; pa naj mi vsorji dopisnik fraččanske Edinstvo po same so enega člena S. N. P. J., da bi bil tako butnil ob njih "skalo", da bi se ubil. Ne, tega dianstvo S. N. P. J. ne dela niti ne jednotni uradniki, to si domišljajo dopisnik Edinstvo v njegovih puhli buticah.

Pravi, da je samo par duševnih rewežev, ki sedimo na teh limanach. Da, dop. nik kakor kuter, ki mu je pomagal zložiti skupaj "donos", bi rada videa, da nas je samo par in ravno to ju peče, da nas je tisoče in tisoče. Samo naj malo p. ledna na okoli, pa bi videl, kako raste naša jednota, da tisoči pristopajo na leto. Ali več, zakaj ne? jednota tako raste! Zato, ker je njen članstvo izvolilo tako uradnike, ki delajo v korist članstva in preovjeti. Mari mislite, da se boste v Ameriki vozili po živlinskih vozovih? Hitro v vlak, kar čez pet minut odpeljemo." Presečeni smo ga gledali in podvzali na vltav, kar gledali srečo, kako je to mogoče, da se bomo vozili na takoj lepih in mehkih sedežih.

Odpeljali smo se. V nek kot vozu smo se spravili vti skupaj s našo priljavo in tam smo želi v ozkem krogu pri vhodu, da skoraj ni bilo mogoče priti skozi. Nikakor nismo mogli verjeti, da je tvo vred in ves čas smo mimo, da se je gotov mazala zgoditi kakšna pomota, zlasti smo bili o tem prepridani poznej, ko sta na tretji postaji vstopila dva moška. Bila sta lepo oblačena in govorila sta anglešči. Starščki od tega je hitro na to, ko sta se vzdala, zaspal, mlajši pa je vzdal iz řepa listnico in prečkal denar, potem pa zaspal. Starščki pa je na to zbudil, sploh se je zdel, da je bil zaspal le navidezno, stopil je

in ustvaril, da je odjemanje potrebnih omejeno, saj je zgodila blizu Del Raja, Tex.

All voi, zakaj se tvoj deček tako red poteka z dragimi dečki in ugnja ramo "porodnosti"? Odgovor na to in mnoge ugnake v občanju otrok najdeš v knjigi "Zakon Biogenesije", katero dobis pri Književni majstori SNPJ.

Ko smo prišli v Ameriko...

Ponosna ladija "Karlsruhe" se je zasidrala dne 8. junija, 1892, v baltimorem pristanišču in še isto uro se je izkrcala z njo skupina slovenskih naseljenjev, obstoječa iz devet mož, dveh žens ter dveh malih otrok. S te akupino je bila 16 letna deklica, ki pa je danes ugledna žena in mati oče odražal sinov in hčera.

Tudi teda so bile že precej stroge preiskave in vsekoč so nas vizitali. Najtekelje je bilo, da so nas tipali ravno tam, kjer na je najbolj bolelo. Koliko dnarja je imate, so nas izpraševali in na ta vprašanje nam je bilo težko odgovoriti, dočim so bila vse druža lahka.

Prišli smo srečno skozi preiskavo in dovedli so nas v neko dvorano, kjer je bilo vsega dovolj.

Odločno protestiramo proti takim zaključkom, oz. delitvam, kot je omenjeno v rezoluciji. Mi tudi ne odobravamo, da se ne dajuje v noben drug namen, kot je bil denar nabran. Saj so razmere le kipejo v starci domovini, ne obehujmo, da bi kar vrgli puške v koruzo.

Prišli smo srečno skozi preiskavo in dovedli so nas v neko dvorano, kjer je bilo vsega dovolj.

Naše društvo št. 55 tudi apelira na vse društva, katera so imela stik, oz. so darovala v milijon dolarski fond, in posameznike, ki so se iztrivali v ta namen, naj protestirajo. Drugi pa roke proč! Kogar ne peče, naj ne gasi. občanjujevanja vredno pa je, da nekateri naši narodni voditelji mogode mislijo, da imajo za seboj nekaj nasavedno maso.

Društvo Slovan, št. 55, SNPJ, prosi, oz. zahteva, da ta protest objavi list Prosveta.

Z odbor: Jacob Istenič, predsednik; Frank Horšnik, tajnik in Anton Brelik, blagajnik.

Barberton, Ohio. — Slučajno mi je pridla v roke št. 152 Edinstvi. Ko sem jo nekoliko pogledal, zapazim v njej nekak dopis iz Pittsburgha, Pa., podpisani z imenom John Golobič, v katerem s pomočjo patra uradnika prav pridno udriha po S. N. P. J. in njene uradnike, pa bo takoj na jarem, da S. N. P. J. nima takih podrepnikov, kakor je on sam. Piše, da butam s svojimi buticami ob skalo avete cerkev. Kdor buta z glavo, se gotovo ubije in sicer mu ni treba slasti ob skalo dolgo butati; pa naj mi vsorji dopisnik fraččanske Edinstvo po same so enega člena S. N. P. J., da bi bil tako butnil ob njih "skalo", da bi se ubil. Ne, tega dianstvo S. N. P. J. ne dela niti ne jednotni uradniki, to si domišljajo dopisnik Edinstvo v njegovih puhli buticah.

Pravi, da je samo par duševnih rewežev, ki sedimo na teh limanach. Da, dop. nik kakor kuter, ki mu je pomagal zložiti skupaj "donos", bi rada videa, da nas je samo par in ravno to ju peče, da nas je tisoče in tisoče. Samo naj malo p. ledna na okoli, pa bi videl, kako raste naša jednota, da je prvega Kazali smo mu naše listnine.

Nekako ob snajsti urki ponocu je vratar zaklical: Irwin, in tedaj smo hitro pobasili naše oule in zavoje ter hajdi po stopnicah navzdol. Komaj smo stopili na vrost, je stal tam prevodnik vlaka in tisoči so bili tisti, ki so se napotili v Chicago. Tista leta, ko je bila v Chicagu svetovna razstava, pa je pričela velika železniška industrija. Zato pa so se delavci tudi vse dovoljno vzdolali.

Sledeli stevilke so posnete po poročilu svetnega departmanta na delo, ki se nanaša na zadnji novembra. Porodila vsebuje podatke glede predvsemega zaslužka v trinajstdesetih tovarniških industrijskih združenjih držav, v katerih se izračunil, da je treba najmanj \$500 za družino petih glavnih v letu, če se hude določnosti ne izpolnijo.

Fakt je, da veliko število delavcev, toda ne vedenina, živi ob gorri navedeni povprečni mezi.

Nekateri živijo več, drugi manj.

Sledile stevilke so posnete po poročilu svetnega departmanta na delo, ki se nanaša na zadnji novembra. Porodila vsebuje podatke glede predvsemega zaslužka v trinajstdesetih tovarniških industrijskih združenjih držav, v katerih se izračunil, da je treba najmanj \$500 za družino petih glavnih v letu, če se hude določnosti ne izpolnijo.

Fakt je, da veliko število delavcev, toda ne vedenina, živi ob gorri navedeni povprečni mezi.

Nekateri živijo več, drugi manj.

Sledile stevilke so posnete po poročilu svetnega departmanta na delo, ki se nanaša na zadnji novembra. Porodila vsebuje podatke glede predvsemega zaslužka v trinajstdesetih tovarniških industrijskih združenjih držav, v katerih se izračunil, da je treba najmanj \$500 za družino petih glavnih v letu, če se hude določnosti ne izpolnijo.

Fakt je, da veliko število delavcev, toda ne vedenina, živi ob gorri navedeni povprečni mezi.

Nekateri živijo več, drugi manj.

Sledile stevilke so posnete po poročilu svetnega departmanta na delo, ki se nanaša na zadnji novembra. Porodila vsebuje podatke glede predvsemega zaslužka v trinajstdesetih tovarniških industrijskih združenjih držav, v katerih se izračunil, da je tre

PROSVETA

Z DELAVSKEGA SVETA.

(Federated Press).

Stavka v klavnicih se pripravlja. Delaveci v čikačkih klavnicih pripravljajo na nov boj. V preklem letu so klavniki delaveci gubili stavko z rezultatom, da im je bila utrgana meza. Mejni magnatje so znižali mezo pod rezervo, da so padle cene življenskih potrebuščin, kar se pa ni zgodilo, pač pa so cene še naraštale. Klavniki delaveci so bogatejši za izkušnjo in zdaj se reorganizirajo industrijsko. Vsi delaveci, ki delajo v klavnicih ne glede na to, kako delo opravljajo, pride v novo organizacijo. Nov boj prične se potem, ko bo organizacija na vrhnih nogah. V čikačkih klavnicih je vpisanih okrog 40,000 delcev.

Brezposelnost v Arizoni. V Gledu, Ariz., se je nahralo takliko brezposelnih delavcev, da je mesto moralo odstopiti prostore v mestni in krajini ježi za prenočišče. Okrog 40 do 40 delavcev pride dnevno iz pacificnih držav iskat dela v ondutnih rudnikih. Siromaki pripovedujejo, da so silšeli, da je v Gledu dovolj dela in velika plača. V resnicici se pa dela slabo in načudnih delavcev prav nič ne manjka.

Razne vesti.

RUSIJA SVARI USA LJUDSTVA PRED NOVO VOJNO.

(Nadaljevanje s prve strani.)

Demonstracija na Bavarskem so se kmalu spremenile v izgredne med fašisti in socialisti. V Monakovem so fašisti napadli socialiste in raztrgali rdeče zastave.

Parlament je v soboto izreklo zaupnico. Cunovi vladi z 283 glasovi proti 12. 16 socialistov se je vzdržalo glasovanja, 12 komunistov je pa glasovalo proti vladi. Cuno je v dolgem govoru napadel Francoze, reklo, da so prelomili pogodbo, katera je zdaj krasa nicedvrednega papirja. Nemčija ne more biti odgovorna za posledice in še manj bo pomagala Franciji, kateri politični cilj zadnjih 400 let je zasušenje nemškega ljudstva. Voditelji parlamentarnih strank so v dolgi debati drug za drugim podprtli stališče vlade. Vodja socialistov Mueller je dejal, ki je arretiran zaradi umora Watt Danielsa in Thomas F. Richardsona, je sporočil državnemu prokuratorju željo "starega Skipa". Državni prokurator je rekel, da ne vidi vzroka, zakaj bi odklonil konferenco s "starim Skipom".

O Skipwithu so pričali, da je dejal vprito prič:

"Ako bi ta dva fanta ne postavila preprična, bi jim dali obravnavo. Dati smo jim hoteli legalno obravnavo. Toda postava sta tako pametna, da sta misljila, da sta preveč".

Začlanil je bil kot priča Will R. Norsworthy, brat "Big Jim", plantnika. Brata Davenporta Leon in J. A. lastnika plantaz, bandnih in trgovskih podjetij, sta pričala ravno tako kot Will Norsworthy.

Norsworthy je pričal, da je "stari Skip" se tako izrazil, ko je povečaval svojo moč.

Will se je mudil po opravkih v Arkansusu. Ko se je vrnil, mu je njegov priatelj Calhoun povedal, da ga želi videti glede važne stvari, preden gre v Bastrop.

"Sel sem na Careyjevo farmo," je pridal Will. "On mi je povesdal, da me išče klan. Slišal sem, da je bil McKoin, oborožen z dvema samokresoma v Spenceiju in da je iskal mene. Vprašal sem Careyja sakaj.

Povedal mi je, da sem obtočen, da sem v službi državjanov v Mer Rougu, da ubijem McKeina in Skipwitha — in da dobim za to dele \$1,500.

"Ko sem odpotoval iz Bastropa, sem menjal ček na \$150. Rekel so, da je to prvi plačilni rok na \$1,500. Bil je ček, ki mi ga je dal moj brat, kateri mi je dolgoval ta denar.

"Carey je rekel, da me spremi do kapitana Skipwitha, da se stvar izvršava. To je izvršil. Predstavil me je "starem Skipu", na kar je zapustil sobo.

"Zakaj me pa niste? sem vprašal starega Skipa". Rekel mi je, da me išče, ker je prejel pismo, da sem bil najet, da ustrelim njega in dr. McKoina. Toda on je pronašel, da je vse napadno in da me več ne išče. Dejal je: Mladi mož, dobro je za vas, da imate nekaj dobrih prijateljev v okraju Morehouse. Odgovoril sem mu, da se tega spominjam."

Izvedel je, da se je ta pogovor s "starem Skipom" vrnil prvega septembra, šest dni po ugrabljenju Daniels in Richardsa.

"Ali je takrat kapitan Skipwith napravil kakšno izjavno glede Daniels in Richardsa?" je bil vprašanje.

"Da", je odgovoril priča. "Dejal je, ako bi ta dva fanta ne postavila tako pametna, da bi jim dali obravnavo. Dali bi jim legalno obravnavo, je rekel kapitan Skipwith, ampak postava sta preprečena, fanta sta mislili, da veča preveč".

J. A. Davenport je izvedel na občirno o vlasti klanovec v o-

lo in ljudstvo že občuti veliko pomirjanje kuriva. Ta teden se pomirje naročila za inozemski premog.

Mnogo mrtvih v Memelu.

Pariz, 15. jan. — Položaj v Memelu je zelo opazen. Zadnje dve dni je bilo več krvavih spopadov med Litvinci in Francozi. Sobotna poročila, da je bilo 80 mož ubitih, večinoma Litvincov, niso potrjena, ampak nekaj mrtvih in ranjenih pa je na obeh straneh. Litvinci so dobili pojačanje in Francozi, katerim pomagajo Nemci, so se zakopalni v streške jarko v bližini pričasnica.

Poslaniški svet v Berlinu je odredil, da se francoska posadka v Memelu pojača z 3000 mož. Pet kritiskih in francoskih križark je odplolo proti Memelu. Poslaniški svet je obenem posal ostro nato litvinski vladni v Kovno, zahtevalo, da mors potlačiti revolto.

Rebelni Litvinci so organizirali svojo vlast v Memelu. Martin Jankus, 80-letni Litvinec, ki je rojen v Memelu, je voditelj vstaje. Vsi litvinski prebivalci v mestu in okolici so na strani vstavev.

"STARI SKIP" BI RAD GOVORIL.

Ciklopska občnost ga je baje minila.

Bastrop, La. — 75 let star Skipwith, vodja klanovec v okraju Morehouse, bi rad govoril. Kaj hoče povedati, je neveda tajnost. Za sedaj je samo izrazil željo, da želi govoriti z državnim prokuratorjem Coseom. Namignil je, da želi izpovedati državnemu prokuratorju vse o dejstvu klanovec zadnjih dveh let. Sodnik Bennett, ki je avokat "Jeff" Burnette, ki je bil arretiran zaradi umora Watt Danielsa in Thomas F. Richardsona, je sporočil državnemu prokuratorju željo "starega Skipa". Državni prokurator je rekel, da ne vidi vzroka, zakaj bi odklonil konferenco s "starim Skipom".

O Skipwithu so pričali, da je dejal vprito prič:

"Ako bi ta dva fanta ne postavila preprična, bi jim dali obravnavo. Dati smo jim hoteli legalno obravnavo. Toda postava sta tako pametna, da sta misljila, da sta preveč".

Začlanil je bil kot priča Will R. Norsworthy, brat "Big Jim", plantnika. Brata Davenporta Leon in J. A. lastnika plantaz, bandnih in trgovskih podjetij, sta pričala ravno tako kot Will Norsworthy.

Norsworthy je pričal, da je "stari Skip" se tako izrazil, ko je povečaval svojo moč.

Will se je mudil po opravkih v Arkansusu. Ko se je vrnil, mu je njegov priatelj Calhoun povedal, da ga želi videti glede važne stvari, preden gre v Bastrop.

"Sel sem na Careyjevo farmo," je pridal Will. "On mi je povesdal, da me išče klan. Slišal sem, da je bil McKoin, oborožen z dvema samokresoma v Spenceiju in da je iskal mene. Vprašal sem Careyja sakaj.

Povedal mi je, da sem obtočen, da sem v službi državjanov v Mer Rougu, da ubijem McKeina in Skipwitha — in da dobim za to dele \$1,500.

"Ko sem odpotoval iz Bastropa, sem menjal ček na \$150. Rekel so, da je to prvi plačilni rok na \$1,500. Bil je ček, ki mi ga je dal moj brat, kateri mi je dolgoval ta denar.

"Carey je rekel, da me spremi do kapitana Skipwitha, da se stvar izvršava. To je izvršil. Predstavil me je "starem Skipu", na kar je zapustil sobo.

"Zakaj me pa niste? sem vprašal starega Skipa". Rekel mi je, da me išče, ker je prejel pismo, da sem bil najet, da ustrelim njega in dr. McKoina. Toda on je pronašel, da je vse napadno in da me več ne išče. Dejal je: Mladi mož, dobro je za vas, da imate nekaj dobrih prijateljev v okraju Morehouse. Odgovoril sem mu, da se tega spominjam."

Izvedel je, da se je ta pogovor s "starem Skipom" vrnil prvega septembra, šest dni po ugrabljenju Daniels in Richardsa.

"Ali je takrat kapitan Skipwith napravil kakšno izjavno glede Daniels in Richardsa?" je bil vprašanje.

"Da", je odgovoril priča. "Dejal je, ako bi ta dva fanta ne postavila tako pametna, da bi jim dali obravnavo. Dali bi jim legalno obravnavo, je rekel kapitan Skipwith, ampak postava sta preprečena, fanta sta mislili, da veča preveč".

J. A. Davenport je izvedel na občirno o vlasti klanovec v o-

kraju Morehouse. Državni prokurator ga je vprašal, ako se ne počuti potrtim, ko priča.

Priča se je malško nasmejala, toda smeh se je spremenil v resnost.

"Sodnik", je dejala priča, "večno let nazaj mi je rekel moj oče, da želim dolgo živeti v okraju Morehouse, da naj molčim. In zdaj govorim, kot občutim."

Davenport je izvedel o raznih konferencah, ki so jih imeli on, državljani in klanovec,

da se naseli mir v okraj. Vse je bilo zastonj. Dva sta že šla. Sodnik niso funkcionalira v tekodino in sam videv v golianec. Tudi juho je treba trikrat obrniti v ustih, predvso se pogoltue. Glavno je, da se jed dobro zruča z alino, ki je glavni pogoj pravilne prebave. Pazi, da so prvi trije zalogaji popolnoma prevečeni; potem bo kontrola lahka.

Bodi natančen. Vsem si čas, kadar sedeš k misi. Jej počasi in v manjih zalogajih, Grizi in obračaj teča v tem času po ustih, da se grilije spremeni v tekodino in sam videv v golianec.

Tudi juho je treba trikrat obrniti v ustih, predvso se pogoltue.

Glavno je, da se jed dobro zruča z alino, ki je glavni pogoj pravilne prebave. Pazi, da so prvi trije zalogaji popolnoma prevečeni;

potem bo kontrola lahka.

Slabih posledic nepreštevane hrane je toliko, da jih ne morem tu nasteti. To pa ne pomeni, da bi moral človek posili držati grilijejo v ustih in ēti čistično.

Dovolj je, da se jed dobro zruči, da ne gre zljudič ali v koščkih v želodec. Kadar doček spozna, kako je to potrebno za njegovo zdravje in se privedi, ni to nič težkega.

Prebava pričenja v ustih in konča v želodecu. Dobro prebavljena hrana se hitro assimiliira. Asimilirano pomeni, da se navdita hrana pravilno randeli in vsi njeni elementi gredo naturno pot, kamor spadajo.

Kadar je zmeren, bo kmalu tudi ustanadan pri misi. Lahko se bo držal drugih pravil. Zmernost je prvi pogoj. To mora posebno veljati za ljudi slabega zdravja. Osobe, ki so močne in zdrave, ločijo premaševanje nezmerne uživanje te alio ne priljubljene stvari, ampak ne dolgo.

Osobe, ki so slabega zdravja, se morajo podvrediti tem pravilom, da ne gre zljudič ali v koščkih v želodec. Kadar doček spozna, kako je to potrebno za njegovo zdravje in se privedi, ni to nič težkega.

VSE PIZMA, ki se nanašajo na poslov predsednika se nasevo:

Predsednik: S. N. P. J., 2887-88 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

VSE ZADEVE BOLNIŠKE PODPORJE SE NASLOVE: Šolnik, tajnik

POZOR! — Korrespondence in gl. odborjajo, ki delajo v javnem uradu,

se vriši takole:

VSE PIZMA, ki se nanašajo na poslov predsednika se nasevo:

Predsednik: S. N. P. J., 2887-88 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

VSE ZADEVE BOLNIŠKE PODPORJE SE NASLOVE: Šolnik, tajnik

POZOR! — Korrespondence in gl. odborjajo, ki delajo v javnem uradu,

se vriši takole:

VSE PIZMA, ki se nanašajo na poslov predsednika se nasevo:

Predsednik: S. N. P. J., 2887-88 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

VSE ZADEVE BOLNIŠKE PODPORJE SE NASLOVE: Šolnik, tajnik

POZOR! — Korrespondence in gl. odborjajo, ki delajo v javnem uradu,

se vriši takole:

VSE PIZMA, ki se nanašajo na poslov predsednika se nasevo:

Predsednik: S. N. P. J., 2887-88 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

VSE ZADEVE BOLNIŠKE PODPORJE SE NASLOVE: Šolnik, tajnik

POZOR! — Korrespondence in gl. odborjajo, ki delajo v javnem uradu,

se vriši takole:

VSE PIZMA, ki se nanašajo na poslov predsednika se nasevo:

Predsednik: S. N. P. J., 2887-88 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

VSE ZADEVE BOLNIŠKE PODPORJE SE NASLOVE: Šolnik, tajnik

POZOR! — Korrespondence in gl. odborjajo, ki delajo v javnem uradu,

se vriši takole:

VSE PIZMA, ki se nanašajo na poslov predsednika se nasevo:

Predsednik: S. N. P. J., 2887-88 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

VSE ZADEVE BOLNIŠKE PODPORJE SE NASLOVE: Šolnik, tajnik

POZOR! — Korrespondence in gl. odborjajo, ki delajo v javnem uradu,

se vriši takole:

VSE PIZMA, ki se nanašajo na poslov predsednika se nasevo:

Predsednik: S. N. P. J., 2887-88 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

VSE ZADEVE BOLNIŠKE PODPORJE SE NASLOVE: Šolnik, tajnik

POZOR! — Korrespondence in gl. odborjajo, ki delajo v javnem uradu,

</div

Iz dna.

Ivan Cankar.

Nikoli nisem prav lahko pisal; v teh zadnjih časih pa mi je vsak stavek, ki ga napišem, skoraj telesna muka. Niso le neprjetne in žalostne zunanje stvari, ki mi večejo trudno roko in tiše misel k tloru. Res je najbrž, da bi mi tekla beseda gladkeje in bolj veselo — če bi bilo vsaj malo soline, če bi vsaj enkrat lahko dhnili iz polnih, osvobojenih prsi, vsaj enkrat lahko pogledal predse in nasreč brez strahu, z nezastritim očesom. Ali vendar to ni poglavino; in saj nisem edini med nami, ki bi potožil, če bi ga ne bilo sram. Vsa nekaj drugega, globljega, silno bolestnejšega je, kar je storilo, da je moja govorica podobna plahemu, komaj razumljivemu jeklanju, da moja misel, namesto da bi svetla svignila proti nebuh, prhuta nestalno, ne ve kam in ne more nikam.

Mlad človek snuje verze, rimo stavi di rime; in vse teče prijetno po ravni strugi, brez težave, kar samo ob sebi, ter je nazadnje čisto podobno pasmi. Sladko cingljanje mu zveni v ušesu — od-kod? Kakor spomin je na nekaj lepega, toprega, ki je bilo — kje, kdaj? Tiko, ckrivnostno šepečejo besede, šumek kakor z vetrom letete listje — kaj neki pomenijo?

Nekaj pomenijo vsekakor; oko je rosno, sreča mehko ob njih zvoku. Ljubezen, hrepenevanje, bridoš... (na tisoč jih je, brez števila, zmerom slajkih in zmerom lepih); besede so, milo pojoče...

ali tako čudno daljne so, kakor da jih tam kje za goro prepeva z zamolkom glasom vse nekdo drugi, neznan človek, ki je morda že zdavnaj umrl. Njemu, človeku za goro, so bile nekoč te besede živa bitja s telesnim obrazom in vrčo krvjo; drugim so brezglasna, brezoblična skrivenost, tudi tej mladi roki, ki jih piše trepetajo na zlato obrobljen papir. Brezoblična, brezglasna skrivenost, z rimami popisan zid, za katerim je življenje.

Ali nekoč pride ura — ne po-bliskoma, kakor razsvetljenje iz nebes, temveč podšati, korak za korakom, noč do noči, motna, ne-mama slutnja, ki se neslišno plazi v

duso in ni jasna, dokler ne stoji tik pred licem; in ta mladi človek ugleda mrtvi, pobeleni zid pred seboj in svoje mrtve besede na njem. Užaljen in osramoten občuti, da je bil podoben otroku, ki se igra s pisanimi kamenčki, izposojenimi besedami in se trudi, da bi zgradil novo hišo, ali mora celo tempelj. In ko ga obsenči to grekno spoznanja, edaj —

Tedaj se ponavadi otrese te mračne slutnje, tega mrzlega spoznanja in piše dalje na zid, se več in še bolj nagosto. Zdi se mu, da je bilo tisto spoznanje le malodrušnost, le plaho nezaupanje vase, ki časih zlosti človeka posvedoma, kakor prehod in nahod, in prav tako ponevedoma izgine. Od trenotka, ko preboli ta prehod, je ponosen na svoje rime in občutljiv zanje, kakor je za svojo čestnost in brezmeđnost zadirčljivo občutljiv, kdor se nekje v globičini zaveda krvide. Z nemirnim očesom išče, kje bi iztaknil nevero in posmek, ter zgrabi tuje na cesti za rokav: "Zau-paj vame, drugače joj tebi!" V spotiku je svojemu bližnjemu, v napoto romarju, ali vendar je vreden sočutja, ker najbolj je sebi v napoto in spoditko.

Zgodil pa se včasih ob uri te mračne slutnje in tega mrzlega spoznanja nekaj mehko hlepega, zelo ganljivega; človek preberi grmado verzov, ki jih je napisal, nasmehne se jih napol lju-bezljivo, napol bridkostno, po-veže jih z rdečim trakom ter

shrani skrbljivo med šolske zvezke in ljubenske pisma, da jih nekoč, ko bodo večer dolgi in noči brez spanja, s tresočo roko izvleče iz miznice in se ob tem o-rumenelem papirju, ob tej nežni, okrogli pisavi z rahlim vzdihom zamisli... ne v rime, temveč v rosnega mladeniča, ki jih je pisal. Ko je bil tako postrgal z zida svoje ime, se nameri vesel in vdan po svojih pravilih potih, ka-kor že so mu bili od začetka uka-zana: v to ali ono pisarno, v takšno ali drugačno delavnico, na kateder, na pričnevo, ali sploh samo v krēmo, vselej pa do spodobe, po vesti zasižene mere spo-ščovanja in sreče. In le malokaj, komaj že ob močnem vinu mu pride na misel, da bi prisluškaval rimam, ki jih ob milih večernih urah nosi na metuljnih krilih spo-mladanski večer.

Izmed vseh izbran, med vsemi zaznamenovan pa je tisti, ki zasilki, kako tem lepim, daljnim, tujim besedam odgovarjajo in odgovajo iz globičine sreca dru-gje besede, čisto nove in čisto nje-zove, odgovajo naprej se zamo-klo, plaho, jecljajoč, pa zmerom bolj močno in zmerom bolj razločno, zmerom svetleje in glasnejši, dokler v njih zvoka in svetlobi, ne utonjejo za vselej vse druge ljudi in vsi drugi glasovi. Pa glej čudo prečudno: one daljne, tuje, nerazumljive besede so letele na beli papir kar same, druga se je prijazno vrstila k drugi in ponevedoma, nalepje je zaklenkala pesem, kakor da je bila že zdavnaj na papirju, v zraku in v ušesu: beseda nova, beseda lastna pa se brani papirja, noče na jezik, ne v pero. V sreču je: jasna je v njem, zrela, vpije, da bi ugledela jutranjo luč; ali priprastla je globoko v danu, iztrgati jo je treba siloma, neusmiljeno, pa naj se razlaji kri. Ker iztrgati jo je treba tak mu je bil dan ukaz, ki se mu ne more upreti; dan je bil tisto uro, ko se je v njegovo vremenu mladem, prezgodaj razvetelem areu prikrat napol zavedno zgenila nova beseda; v tistem hi-pu, ko je prikrat, napol že v sijaju, vzkliknil iz globičine. Ta-krat je bila njegovemu življenju in nehanju izrečena sodba do do konca dne, sodba trpljenja brez primere, enakega edinole-slakosti, ki je v njem, plamen po plamenu.

Spočetka so bile besede kakor mlado evutje, ki poganja svoje tenke, nežne korenine v zrahljanih prstih, še v spominu na roso in soline: lahko jih je bilo razmaj-ti, ne vzdaha ni bilo, skoraj ne kaplje krv, ki je vesela raka utrgala evet, ga priprala dekleitu na pinzo. Toda globlje, zmerom globlje v grudo segajo korenine, že so razrile prat, razmeknile mo-gečne skale, zapile se in zagodile z živim omrežjem naravnost v sredino; kjer je sanjal poprej ponižno evutje, stoeje široki, do-nebesni, temni bori — posekaj jih zdaj, izruj jih! En sam udarec sekire po vzbudil v bolest in grozo ves prostrani, mračni gozd, zajedalo bo globoko v zemlji sami. Sreč se vije in stiska od bole-dine, brani se, rajše bi molčalo; ali molčati ne sme, trpeč mora o-

znanjati svoje trpljenje, ker ta-ka je sodba in zapoved.

Vsak hram v velikem domova-vanju slovenskega srca ima skrite duri v drugi hram... in ta v tretrji... in še nadalje, nadalje, brez konec, iz kapelice v kapelico, iz jedrja v jedrilo, iz skrivnosti v skrivnost; vsake stopnice, še ta-ko temne in strme, vodijo le do drugih stopnic, temnejših v strmejših, iz globičine v mrak. Mnogokdaj se zazdi človeku, da je že odpril du-ri v zadnji hram, da stoji že vrhu zadnjih stopnic in gleda v samo-dno, ki se nikomur ni bilo očito; predvrata je ta misel in malodrušna obenem, znamenje utrujenosti, senca tiste mrzle bele roke, ki ga nekoč usmiljeno poboga po-ljih ter ga odresi. Trenotki so, morda komaj zavedni, ko si ma-lodusen zaželi te usmiljene roke. "Tukaj je konec, odpočijem si!" pravi — in glej, še so tam duri, še v skrivenosti... vzdigni se, poj-di, ne odlasaš!" "Tukaj je dno," pravi, "zdaž bo vse razodot!" pa glej tam, glej stopnice, vratani, spusti se v globičino, v noč! Iz dna, prav iz dna bi se rad izpovedal, iz dna zaklicil naglas vsem ljudem, da bi siščali na svojo ušesa in videli na svoje oči — ali poslednjega dna ni, zadnje, za vselej odločilne, odrešilne be-sede ni, še nihče je ni slikal, ne izpregovoril; vse je zgolj blod-ni pot, je brezkončno romane-nje po tihih katakombah sreca.

Življenje, ki ga živi to betežno telo zunaj pod glasnim soncem, je le medel odsvit, le motna pri-spodoba onega drugega življenja, ki je zaklenjeno v tebi in v meni. Motna prispodoba je, ki bolj zastira in pači pravo lico človeka, nego da bi ga po resnicu razodela. Do mozga se ti zdi, da poznas svojega bližnjega, videl si ga na svatbi in na sedmini; pa izbruhnu besedo ponevedoma, v strahu, v sili, v čeznaturni rado-sti — in pred teboj stoji vse ne-kdo drugi, tuje, ki ga nisi nikoli srečal, človek, ki je podoben tebi, veem in nikomur. Le tistemu, ki je bil neustrašen, zadnje resnice željan posegel v lastne globičine, le tistemu se razgrnejo vse pri-spodobe, se odpri katakombe v sreču brata.

Brez počinka blodi romar po teh skrivenostih hramih, po teh nračnih stopnicah, ki tonejo v brezdnem. Nakopičene vidi dragocenosti, kakor jih nikoli ni slu-til, še več vidi strahot, ki jim ni podobe, ne imena; vesel je časih, da bi hvalo zapel do nebes, mnogokdaj žalosten, da bi se razjokal n kolentih. Ali ko se povrne z dolge poti ves poln spoznanja ter stopi med ljudi, da bi jim pripovedoval o vsem, kar je videl, se mu jezik ne gane, mu nočne beseda iz ust. In kar nazadnje siloma, jecljajoč in šepetaje iztišne iz grla, ker molčati ne more, je komaj znamenje, komaj spomin ti-stega, kar je gledal z lastnimi očimi.

"Možje, možje!" — je vzkliknil. "Če ste res možje, pa ravnajte drugače, kakor ravnate! Kaj pa cigastite tega potepanca? Povsod je izmeček pri zarodu — pri živali in pri človeku. Eini so po-habijeni zunaj, drugi pa znotraj! Tat ima možga-ne narobe, po jih bo imel vse življenje, dokler bo gibal. Kral bo, pa je! V hlev ga zaprite, pa gospo-skopokličite! Tista ga bo že spravila na varno in napravila tako z njim, kakor ve, da bo prav zanj in za nas!"

Kmetje so obmolknili. Zaplatarjev je nehal dregati, baba ni več tepla s sunjo po glavi, oče župan je prekriral zadaj roke, malo je premislil, stopil za jablano, pa kar sam odvezal tata, ga pe-ljal v hlev in zaklenil. Tisti čokati kmet, ki ga je na to domisli, je vtaknil pipi zopet v usta in se kar z njim med zobni pomenkoval z vsemi nami, ki smo stali okrog jablane. Kmetje in kmetice in otroci so se razčeli, midva pa sva skupaj korakala po cesti naprej in se menila.

"Jaz sem kmet" — je dejal — "Gregor mi je ime in pišem se Bradač, pa nisem vajan dru-gače, kakor po kmetsko. "Ti pravim vsakemu takemu, ki ni oženjen, in tebi se na obrazu vidi, da še nisi. No, nič luduge! Tudi jaz še nisem pa mi morač redi tudi "ti"! Samo to se vpraša, če se splača, da se kar tako zaenkrat brativa na sredi-ceste, ko so ne ve, če si med nas namerjen ali bog-ve kam!" —

Obstal je pa me gledal z odkritoščenimi zelenosivimi in posetenimi očmi, prijazno je namrgodil obraz, desni kazalec je potačil v pipo in par-krat potegnil dim in nje s tako močjo, da so se mu napele žile po vrati in po sencih. Všeč mi je bil in tudi kraj mi je bil zavoljil, pa nisem kar nič premisljeval.

"Več kaj" — sem rekel in se domisli, kako mu je ime — "več kaj Gregor, kar tukaj bom ostal. Namenil sem se na počitnice med kmety in sem sklenil, da ostancem tam, kjer me bo volja. Tukaj mi je všeč, pa bom tukaj obtičal. Zdaj mi pa nasvetuj, kje bi se načelo stanovanje!" —

Gregor je trikrat pljunil, pogledal malo po cesti naprej in po premisleku izpregonovil.

"Stvar je takale!" — je dejal. "Ti meni po-vej, kdo da si in odokd da si, pa ti bom že jaz po-vedal, kam in kako!" —

"Pisatelj sem!" — sem pojasnil. "Pisatelj — več, tak, ki piše poveriti in pesmi, stanujem pa v Ljubljani!"

"Zdaj pa razumem!" — se je Gregor vidno začudil. "Poglej ga no! Da si, pravil! — A — a! Le poglejmo! Jaz znam čitat, pa posimi, ko ni dela, večkrat vzamem knjige v roke in berem.

(Dalej prihodnji.)

kvant in kletev. Te lepotе ga je sram. Rajhi bi očitno razgal svoje grešno telo, nego da bi bratu le za ozko spranko odprli duri v hram, kjer gori čista luč, ki jo je bil v samotni uri sam prizgal. Skribljivo čuva, da bi nikoli nihče ne zvedel za kapelico, v kateri hrani svoje najsvetnejše boli, svoje najtišje radosti, brezmeđnost svoje mladosti, svoje najplemenitejše dejanje, morda edino v dolgem življenju... Vsega najlepšega ga je sram, najbolj sram pa ga je ljubezni.

Tebe, romar, ne sme biti sram!

Tebi, romar, je ukazano od nebes,

da gledaš, kar drugim ni dano gledati, da poveš, kar drugim ni dano

povedati. Nimaš pravice, da bi za-klepal duri, tudi tistih ne, ki jih sam le s trepetajočo roko odprej.

Če te vabi luč in brezdržanje globo-

cine, se moraš spustiti vanjo brez obotavljanja in brez bojazni, da

prineseš ljudem to luč. Mnogokdaj ti je beseda okorna in težka, skriva se, boji se, kakor plah otroku

tuje države; mnogokdaj okreneš glavo v stran, povesiš oči, ker tudi tebe najbolj je tebe, naglaša govo-rečega, je sram ljubezni. Ali vsaka beseda, iz sramu zatajena, bi ti ve-komaj žigala sreča; in ti, in ro-

mar, pozaš to bolečino!... Spomi-

nini se na svojo mater, nanjo, ki je v grobu! Povej, kaj bi ne šel po golih kolentih, odkopal grob z ro-kami, da bi ji rekel, kar jih nisi ho-

bil reči, dokler te je slišala! Eno

samo beseda morda, le eno, iz ne-

čimernega sramu, in srčne skopo-

sti zatajeno? Še na druge se spo-

mi, na mnogočtevne, ki te ne

slisijo več in te nikoli ne bodo sli-

šali, ki so željni čakali na svojo

besedo, pa jim je nisi dal! Ne mol-či, da ne boš tožil gluhim grobo-

vom, klicil iz dna, ko bo veter raz-

palil tvoje besede v gozd in po-lje!...

Kako je nenadoma tako težka

moja beseda, tako polna solz, ka-

ko se bolestno trga iz prestrašen-

ga sreca!

To noč sem videl velik grob, se-

ga je bil planin do morja.

Mrtvec je ležal v njem, tako

svetel in lep, da so nebeske zve-

zde zamaknjene strmele nanj. Na

obrazu njega, ki je ležal v grobu,

je bilo okamenjeno brezmeđno trpljenje, na ustnicah, teh ubogih, je

trepetalo zadnje očitanje: "Na-

stej mi ure, sin, ko si z vdanostjo

gledal name, s čisto ljubezni po-

mislil name! Reci besedu, ki si mo-

je pravilno toplio dol, da iz dna, dal-

mi z njim kapljivo živega življenja!

Pokaži mi solze, ki si jih potočil

zaradi mene, pokaži mi kri, ki si

jo prelij v mojem imenu! Twoje

roke so prazne; lezi k meni, še je